

ТЕОФИЛ

Не скърби, княже! Аз ще накарам баща си да ти измоли повече свобода. Тогава...

ИВАНИЦА

Кажи ми, Теофиле, защо си така добър към мене? Не си ли и ти нагласен от Василевса като стратора Адриан и Ефросина? Сърцето ми казва, че не си. Но тогава - защо? Кажи ми.

ТЕОФИЛ

ТЕОФИЛ

Не знам. Има хора, които щом ги видиш за първи път ти се струва, че си ги виждал някога, някъде, не знаеш защо, но ти стават скъпи, близки. Аз никога не имам братя, но ти ми стана по-скъп от брат. Може би обикнах прямотата на взора ти, чистото ти сърце... Кой знае? У нас тъй редко се срещат такива мъже. Искам ли да бъдем приятели?

ИВАНИЦА /с въодушевление/

Благодара те, Теофиле!

Двамата крепко стискат десницата си

ЗАВЕСА